

Dosarul nr. 3ra-151/19

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Buiucani (jud. S. Clima)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Muruianu, A. Minciuna, N. Budăi)

ÎNCHEIERE

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals”, reprezentată de avocatul Călin Bobuțac,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” împotriva Biroului Vamal Centru și a Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, anularea actului de inspecție și repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” și s-a menținut hotărârea din 6 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 23 mai 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru și a Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, anularea actului de inspecție și repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 25 martie 2017 intenționa să introducă pe teritoriul vamal al Republicii Moldova marfa importată (stafide și caise uscate) din străinătate, fiind completate și prezentate, în acest sens, organului vamal Declarația primară I 23821 pentru stafide și Declarația primară 23822 pentru caise uscate.

A menționat că, în Declarația primară I 23821 referitor la marfa (stafide), a fost determinată valoarea în vamă a mărfii în conformitate cu art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, fiind stabilite impozite în sumă totală de 104 604, 56 de lei. Drept urmare, a fost elaborat Actul de inspecție din 25 martie 2017 ora 14:34 min. aferent Declarației primare nr. I 23821, conform căruia declarantul a fost informat că, s-a stabilit o divergență prin compararea prețului mărfii declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” cu prețul mărfii celei mai apropiate tranzacției identificate după cantitate și condiții comerciale. Așadar, declarantul a fost anunțat despre posibilitatea

următoarelor opțiuni. Pentru aprecierea corectă a valorii în vamă a mărfurilor, pentru confirmarea valorii declarate, urmează să prezinte documentele și informațiile care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii inclusive anunțate sau să declare valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor alternative, prevăzute la art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal sau să solicite amânarea determinării definitive a valorii în vamă, valoarea provizorie utilizată pentru calculul garanției suficiente pentru art. 1 – 31.00 lei/kg. Respectiv, reclamantului i s-a dat un termen limită până la data de 27 martie 2017, ora 16:00.

Reclamanta a specificat că, la data de 27 martie 2017 a depus cerere în adresa organului vamal, prin care a solicitat amânarea determinării definitive a valorii în vamă pentru a prezenta justificări suplimentare referitor la valoarea declarată. Însă, cum rezultă din Actul de inspecție din 28 martie 2017, ora 14:17 min., cererea referitor la amânare a fost respinsă pe motivul constatării că, procedura respectivă nu poate fi dispusă, întrucât în cazul de față valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea art. 11 din Legea menționată supra, respectiv acordarea unui termen ar fi o acțiune lipsită de utilitate. De asemenea, în același act de inspecție, organul vamal a constatat că există divergențe între actele prezentate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals”, iar organul vamal are îndoieli întemeiate precum că, valoarea declarată nu reprezintă suma totală plătită sau de plătit, menționată la art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal.

Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” a explicat că, este în drept să declare valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor alternative prevăzute de art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal. Deci, reieșind din cele menționate a avut loc recalcularea valorii în vamă a mărfii, conform indicațiilor organului vamal, iar impozitul pe care urmează să îl achite Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” este în mărime de 120 627, 20 lei, așa cum rezultă din Declarația primară, completată ulterior de către brokerul firmei Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals”, adică cu 16 022, 64 de lei mai mult decât a fost stabilit inițial.

În continuare a comunicat referitor la Declarația primară I 23822 din 25 martie 2017 pentru marfa (caise uscate), că valoarea în vamă a mărfii a fost determinată în conformitate cu art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, astfel, fiind stabilite impozite în sumă totală de 33 601, 46 de lei.

A relatat că, ulterior, a fost emis Actul de inspecție din 25 martie 2017 ora 14:27, aferent Declarației primare nr. I 23822, conform căruia, declarantul a fost informat despre faptul că, s-a stabilit o divergență prin compararea prețului mărfii declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” cu prețul mărfii celei mai apropiate tranzacții identificate după cantitate și condiții comerciale. Respectiv, declarantul a fost anunțat despre posibilitatea următoarelor opțiuni. Pentru aprecierea corectă a valorii în vamă a mărfurilor, pentru confirmarea valorii declarate, să prezinte documente și informații care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii inclusiv anunțate sau să declare valoarea în vamă a mărfurilor, prin aplicarea metodelor alternative prevăzute la art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal sau să solicite amânarea determinării definitive a valorii în vamă, valoarea provizorie utilizată pentru calculul garanției suficiente pentru art. 1 – 63.30 lei/kg. Deci, reclamantului i s-a dat un termen limită până la data de 27 martie 2017, ora 16:00.

Reclamanta a afirmat că, la data de 27 martie 2017 a depus cerere în adresa organului vamal, prin care a solicitat amânarea determinării definitive a valorii în vamă pentru a

prezenta justificări suplimentare referitor la valoarea declarată. Însă, prin Actul de inspecție din 28 martie 2017, ora 13:56, cererea referitor la amânare a fost respinsă pe motivul constatării faptului că, procedura respectivă nu poate fi dispusă întrucât în cazul de față valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea art. 11 din Legea menționată supra, respectiv, acordarea unui termen ar fi o acțiune lipsită de utilitate. De asemenea, în actul de inspecție nominalizat, s-a constatat că există divergențe între actele prezentate de Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals”, iar organul vamal are îndoieli întemeiate precum că valoarea declarată nu reprezintă suma totală plătită sau de plătit, menționată la art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal.

Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” a relevat că este în drept să declare valoarea în vamă a mărfurilor, prin aplicarea metodelor alternative prevăzute de art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal. Astfel, reieșind din aceste circumstanțe, a avut loc recalcularea valorii în vamă a mărfii conform indicațiilor organului vamal, iar impozitul pe care urmează să îl achite Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” este în mărime de 38 891, 45 de lei, așa cum rezultă din Declarația primară, completată ulterior de către brokerul firmei Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals”, adică cu 5 289, 99 de lei mai mult decât a fost stabilit inițial.

A susținut că, Actele de inspecție din 25 martie 2017, ora 14:34 și din 28 martie 2017, ora 14:17, aferente Declarației primare I 23821 din 25 martie 2017 și Actele de inspecție din 25 martie 2017, ora 14:27 și din 28 martie 2017, ora 13:56, aferente Declarației primare I 23822 din 25 martie 2017 sunt ilegale și urmează a fi anulate din următoarele considerente.

În opinia reclamantei, actele de inspecție nominalizate au fost elaborate contrar legii. Or, conform prevederilor legale, brokerul Societății cu Răspundere Limitată ”Rodals” a stabilit valoarea în vamă anume în baza valorii tranzacției cu marfa data. Deci, așa cum este indicat în Declarația pentru valoarea în vamă în cazul mărfii (stafide), în calitate de bază de calcul a servit prețul net în moneda de facturare, care reprezintă prețul efectiv plătit sau prețul de plătit pentru tranzacție la momentul evaluării în scop vamal de 24 250, 00 de dolari USD, ceea ce la momentul respectiv era echivalent cu 473 653, 43 de lei și în calitate de elemente suplimentare (costuri neincluse în baza de calcul) sunt indicate cheltuielile de livrare până la Leușeni în cuantum de 37 110, 99 de lei, echivalentul a 1 900 de dolari USD, în total fiind suma de 510 764, 42 de lei (valoarea declarată a mărfii). Anume această valoare a fost indicată de către brokerul Societății cu Răspundere Limitată „Rodals” în declarația primară completată inițial.

Reclamanta a menționat că, întru demonstrarea faptului precum că sumele indicate în declarația pentru valoarea în vamă corespund realității, au fost prezentate mai multe acte, inclusiv: invoice nr. I 063562 din 20 martie 2017, din care reiese clar că prețul mărfii livrate este anume 24 250, 00 de dolari USD, adică cel indicat în declarația pentru valoarea în vamă, de asemenea CMR-ul seria AC nr. 0085871, precum și contractul nr. 2017-RODALS / 2 din 20 februarie 2017.

Cît privește cheltuielile de livrare până la Leușeni în cuantum de 37 110, 99 de lei, echivalentul a 1 900 de dolari USD, cuantumul acestora a fost demonstrat prin calculul cheltuielilor de transport, prezentat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Rodals” organului vamal, conform borderoului documentelor anexate.

Reclamanta a precizat că, contrar celor menționate, în Actul de inspecție din 28 martie 2017, ora 14:17, aferent Declarației primare I 23821 din 25 martie 2017, organul

vamal a constatat în mod eronat și absolut neîntemeiat faptul imposibilității determinării valorii prin aplicarea art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal și că singura opțiune a Societății cu Răspundere Limitată „Rodals” este declararea valorii în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor alternative prevăzute de art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal. În acest sens, organul vamal a menționat că au fost depistate divergențe la examinarea actelor prezentate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals”, nefiind indicate în contractul de vânzare-cumpărare prezentat de Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” sumele concrete, cum ar fi, condiția de livrare a mărfii, prețul pentru unitate, valoarea totală contractuală, cerințele privind calitatea mărfurilor, modul de înaintare a revendicărilor și locul soluționării litigiilor.

Reclamanta a invocat că, conform principiului libertății contractuale, reglementat expres în art. 1 din Codul civil, precum și în art. 667, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor. Astfel, dacă, în scopul protecției intereselor prioritare ale societății sau ale unui individ, efectele unui contract depind de încuviințarea autorităților statului, limitările și condiționările trebuie reglementate prin lege. Părțile sunt libere să stabilească conținutul contractelor încheiate. Respectiv, organul vamal trebuia să analizeze toate actele împreună și nu separat, or, anume împreună acestea demonstrează că cifrele indicate de Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” corespund realității. Totodată, de către organul vamal a fost depistată o altă divergență prin faptul că, termenul de achitare a mărfii indicat în contract este de 60 de zile, iar cel indicat în declarația vamală este de 30 de zile.

La acest segment reclamanta a specificat că, chiar dacă circumstanța dată ar corespunde adevărului, pentru determinarea valorii în vamă a mărfii nu are relevanță și, deci, nu este un factor care indică că valoarea în vamă a mărfii așa cum a fost stabilită de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” nu este corect determinată. Prin urmare, nu poate fi pus la dubii faptul, că toate actele se referă anume la aceeași tranzacție, or tipul mărfii și calitatea este exact aceeași. Mai mult decât atât, în Actul de inspecție din 28 martie 2017, ora 14:17, aferent Declarației primare I 23821 din 25 martie 2017 este indicat că, potrivit actelor de însoțire a mărfii și contractului de cumpărare-vânzare, organul vamal nu a identificat cheltuieli suportate de cumpărător pentru costul ambalajului, inclusiv costul materialelor de ambalaj și al lucrărilor de ambalare, or, art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal prevede că, la determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, în valoarea tranzacției se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii. Prin urmare, organul vamal nu a luat în considerare că, costul ambalajelor, materialelor de ambalaj și lucrările pe ambalare poate fi inclus deja în costul mărfii, respectiv, în temeiul art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, acesta nu trebuia indicat în mod separat în declarația pentru valoarea în vamă.

A reiterat că valoarea în vamă a fost stabilită anume în baza valorii tranzacției. Respectiv, așa cum este indicat în Declarația pentru valoarea în vamă în cazul mărfii (caiselor uscate), în calitate de bază de calcul servind prețul net în moneda de facturare, care reprezintă prețul efectiv plătit sau prețul de plătit pentru tranzacție la momentul evaluării în scop vamal, de 8 100,00 de dolari USD, ceea ce la momentul respectiv era echivalent cu 158 210,01 lei și în calitate de elemente suplimentare (costuri neincluse în baza de calcul) sunt indicate cheltuielile de livrare până la Leușeni în cuantum de 5 859,

63 de lei, echivalentul a 300 de dolari USD, în total fiind suma de 164 069, 64 de lei, care este valoarea declarată a mărfii. Anume această valoare a fost indicată de către brokerul Societății cu Răspundere Limitată "Rodals" în declarația primară completată inițial.

A mai menționat reclamanta că, întru demonstrarea faptului că sumele indicate în declarația pentru valoarea în vamă corespund realității au fost prezentate mai multe acte, inclusiv invoice nr. 018307 din 15 martie 2017, din care reiese clar că prețul mărfii livrate este anume 8 100,00 de dolari USD, adică cel indicat în declarația pentru valoarea în vamă, de asemenea, CMR-ul seria AC nr. 0085881, precum și contractul nr. 1 din 13 martie 2017.

Referitor la cheltuielile de livrare a mărfii până la Leușeni în cuantum de 5 859, 63 de lei, echivalentul a 300 de dolari USD, cuantumul acestora a fost demonstrat prin circulația cheltuielilor de transport, prezentată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” organului vamal, conform borderoului documentelor anexate. O altă divergență depistată de către organul vamal este faptul că, în contract se indică mărimea mărfii, pe când în invoice și în packing list aceasta nu este indicată.

În opinia reclamantei, chiar dacă nu a fost indicată mărimea mărfii, tipul mărfii este același, de asemenea, și cantitatea și prețul, prin urmare este indubitabil faptul că toate actele se referă la aceeași tranzacție, mai mult decât atât, acest lucru nu are relevanță pentru determinarea valorii în vamă a mărfii și, respectiv, nu este un factor care indică că valoarea în vamă a mărfii așa cum a fost stabilită de către Societății cu Răspundere Limitată „Rodals” nu corespunde adevărului.

Privitor la afirmația organului vamal precum că s-au stabilit discrepanțe considerabile a valorii declarate comparativ cu valoarea mărfurilor identice anterior importate, reclamantul a reiterat că, într-un caz similar, care a avut loc la sfârșitul lunii septembrie a anului 2016, Serviciul Vamal a acordat termen suplimentar Societății cu Răspundere Limitată „Rodals” pentru prezentarea actelor și ulterior a constatat că modalitatea de determinare a valorii în vamă utilizată de Societatea cu Răspundere Limitată "Rodals" este corectă, modalitatea utilizată atunci era aceeași cu cea utilizată în cazul de față, conform Dispoziției de amânare a determinării definitive a valorii în vamă. Astfel, dispoziția menționată supra accentuează asupra faptului, că organul vamal a acceptat cererea de amânare și a indicat chiar actele suplimentare care trebuie prezentate, printre acestea enumerându-se și copia autenticată de pe DV de export, însă la caz organul vamal a menționat expres în actul de inspecție atacat, printre motivele pentru care nu poate fi utilizată metoda tranzacției pentru determinarea valorii în vamă și faptul că DV de export nu a fost prezentată în original, însă nici în septembrie 2016 aceasta nu a fost prezentată inițial în original, dar organul vamal a oferit atunci posibilitatea Societății cu Răspundere Limitată „Rodals” să o prezinte ulterior, prin urmare reclamantul consideră că a fost privat neîntemeiat de acest drept.

Reclamanta a susținut că, actele prezentate inițial de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” în luna septembrie 2016 au fost la fel ca și actele prezentate în acest caz organului vamal, părțile erau aceleași, invoice-ul avea aceeași formă, la fel și CMR-ul și contractul.

Respectiv, concluzia organului vamal precum că, metoda 1, adică metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, nu poate fi aplicată în temeiul art. 11 alin. (4) din Legea cu privire la tariful vamal, or, în speța dată se află în niciunul dintre cazurile enumerate

expres în acest alineat, conform căruia, metoda respectivă nu poate fi aplicată dacă există restricții în privința drepturilor cumpărătorului asupra mărfii evaluate, cu excepția restricțiilor stabilite de legislație, în privința regiunii geografice în care marfa poate fi revândută, care nu influențează esențial prețul mărfii, vânzarea mărfii și valoarea tranzacției depind de respectarea unor condiții sau prestații a căror valoare nu poate fi determinată, cu referire la mărfurile de evaluat, informația folosită de declarant la anunțarea valorii în vamă a mărfii nu este veridică sau nu este confirmată prin acte, participanții la tranzacție sunt persoane interdependente, cu excepția cazurilor când interdependența lor nu influențează valoarea tranzacției și aceasta este acceptată în scopuri vamale conform prevederilor alin. (5) din art.11 din Legea menționată supra.

Reclamanta a menționat că, metoda care trebuia aplicată la stabilirea valorii în vamă atât în cazul mărfii (stafide), cât și a mărfii (caise uscate), Declarația primară I 23821 din 25 martie 2017 și Declarația primară I 23822, au fost perfectate în baza valorii tranzacției, respectiv anume această metodă a fost utilizată inițial de către brokerul Societății cu Răspundere Limitată „Rodals”.

Astfel, organul vamal în mod eronat a indicat că în Actele de inspecție din 25 martie 2017, ora 14:34 și din 28 martie 2017, ora 14:17, aferente Declarației primare I 23821 din 25 martie 2017 și Actele de inspecție din 25 martie 2017, ora 14:27 și din 28 martie 2017, ora 13:56, aferente Declarației primare I 23822 din 25 martie 2017 că, în cazurile respective nu poate fi determinată valoarea prin aplicarea art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal și că singura opțiune a Societății cu Răspundere Limitată ”Rodals” este declararea valorii în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor alternative prevăzute de art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal. Or, Societatea cu Răspundere Limitată ”Rodals” a prezentat Biroului vamal o serie de acte care confirmau valoarea declarată a mărfii, iar în cazul în care organul vamal mai avea careva îndoieli, așa cum este indicat în Actele de inspecție menționate din 28 martie 2017, acesta trebuia să accepte cererile de amânare depuse de Societatea cu Răspundere Limitată ”Rodals” și să ofere timp companiei pentru a prezenta și alte acte care să confirme valoarea mărfii așa cum a fost declarată inițial.

Reclamanta a concluzionat că, Actele de inspecție din 25 martie 2017, ora 14:34 și din 28 martie 2017, ora 14:17, aferente Declarației primare I 23821 din 25 martie 2017, Actele de inspecție din 25 martie 2017, ora 14:27 și din 28 martie 2017, ora 13:56, aferente Declarației primare I 23822 din 25 martie 2017 sunt ilegale și neîntemeiate.

A notat că, a expediat cerere prealabilă către Serviciul Vamal, prin care a solicitat anularea actelor de inspecție și repararea prejudiciului material în mărime de 22 137, 63 de lei. Însă, prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-5785 din 3 mai 2017 a fost informată despre faptul că, acțiunile organului vamal sunt legale și întemeiate și nu există motive pentru satisfacerea cerințelor invocate.

A mai adăugat că, întrucât organul vamal a constatat că metoda tranzacției nu poate fi aplicată, iar Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals” nu putea să permită ca marfa să fie reținută și mai mult timp în vamă, având de suferit prejudicii pentru fiecare zi de reținere, a avut loc recalcularea valorii în vamă a mărfii conform indicațiilor organului vamal. De asemenea, Societatea cu Răspundere Limitată ”Rodals” a fost nevoită să achite suma de 825,00 lei pentru servicii terminal, întrucât marfa nu putea fi adusă în țară, conform facturii seria nr. JU1950697 din 28 martie 2017 și ordinul de plată nr. 250 din 14 aprilie 2017.

Reclamanta a comunicat că, în urma acțiunilor ilegale ale organului vamal descrise supra și a emiterii actelor de inspecție, care reprezintă acte administrative al organului vamal cu privire la majorarea valorii în vamă, Societății cu Răspundere Limitată ”Rodals” i-a fost cauzat prejudiciu în mărime de 22 137, 63 de lei.

A solicitat anularea Actelor de inspecție din 25 martie 2017, ora 14:34 și din 28 martie 2017, ora 14:17, aferente Declarației primare I 23821 din 25 martie 2017, anularea Actelor de inspecție din 25 martie 2017, ora 14:27 și din 28 martie 2017, ora 13:56, aferente Declarației primare I 23822 din 25 martie 2017 precum și încasarea în mod solidar de la Biroul Vamal Centru și Serviciul Vamal al Republicii Moldova în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Rodals” a prejudiciului în mărime de 22 137, 63 de lei.

Prin hotărârea din 6 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Rodals” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Rodals” și s-a menținut hotărârea din 6 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

La 19 decembrie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată ”Rodals”, reprezentată de avocatul Călin Bobuțac a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, consideră decizia instanței de apel ilegală și pasibilă de a fi casată din considerentele ce urmează. Instanța de apel a interpretat eronat legea, astfel, emițând o soluție ilegală.

A menționat că, în partea motivată a deciziei contestate, instanța ierarhic inferioară inițial a conchis asupra respingerii apelului, fiind reținute prevederile art. 385 alin.(1) lit. a), 373 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, iar ulterior instanța a invocat prevederile art. 178 alin.(1) lit. a), c), 179 alin.(1-5) din Codul vamal, art. 5, 6, 7 alin. (1), 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, pct. 9, 33, 34, 35, 36, 37 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, pct. 26, 29¹ din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul Vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, pct. 29 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor.

A relatat că, instanța ierarhic inferioară nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, or, la determinarea obiectului probațiunii instanța a apreciat în mod arbitrar probele prezentate de către recurent. Astfel, instanțele de judecată nu au argumentat preferința unor probe față de altele.

În opinia recurente, prin aprecierea arbitrară a probelor și lipsa unei motivări care să elucideze raționamentele respingerii acestora, instanța a favorizat nejustificat intimații în raport cu recurentul, ceea ce este inechitabil și contrar prevederilor art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

A precizat că, soluția instanței de apel încalcă drepturile fundamentale ale omului prevăzute de Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

A solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de două luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 11 octombrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 19 decembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals”, reprezentată de avocatul Călin Bobuțac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Subsidiar, se precizează că în speță procedura de citare în privința recurentului a fost legal îndeplinită, instanța de apel concluzionând asupra posibilității examinării apelului în absența acestuia.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de

caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals”, reprezentată de avocatul Călin Bobuțac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rodals”, reprezentată de avocatul Călin Bobuțac.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu